

ligger her i Byen, og de vil altsaa ikke kunne komme ind under den Fordel, der vilde være ved, at Statsbanerne havde deres egen Administrationsbygning, men 60 000 Kr. er jo ogsaa Forrentningen af et ganske klækkeligt Beløb; jeg mener derfor fremdeles, at det vilde være rigtigt, om Statsbanerne snarest muligt kom frem med Planen til en Administrationsbygning. Grunden har man, efter min Mening, lige overfor Centralpostbygningen. Nu kan det godt være, at man ikke skal skynde sig saa meget stærkt i Haab om, at der vil komme mere normale Priser paa Bygningsmaterialer end dem, vi har kendt i de senere Aar, men jeg vil dog atter henlede Opmærksomheden paa denne Sag. Det vilde være rigtigt, om Statsbanerne ikke ventede alt for længe med at skaffe sig sin egen Administrationsbygning med Plads til alle Kontorerne, i Stedet for at have dem spredt rundt omkring i Byen og betale store Summer i Leje. Det er ikke alene Lejeudgiften, der kommer til at trykke, men ogsaa Vanskeligheden ved det indbyrdes Samarbejde mellem Kontorerne, der ligger spredt og til Dels langt borte fra hinanden, medens det blev lettere at samarbejde, naar man fik Kontorerne samlet i een Bygning.

Jeg vil saa gerne gøre en Henstilling til den højtærede Indenrigsminister og maaske samtidig til Justitsministeren. Der er mange Kontrakter, som er indgaaede umiddelbart før Krigen, og som efter den Forandring i de økonomiske Forhold, der er sket under Krigen, maa siges at være indgaaede under Forudsætninger, som er fuldstændig bristet. Det har givet sig Udslag paa enkelte Omraader med Hensyn til Lovgivningen paa det administrative Omraade. Jeg kan saaledes erindre, at der for Huslejeforholdenes Vedkommende blev gjort Undtagelser for Folk, der havde Ejendomme med Centralvarme, idet man af Hensyn til, at Brændselet var blevet saa dyrt, maatte give dem en Undtagelsestilling, idet de kunde forlange Ekstrabetaling for Brændselet til Centralvarme. Det var i og for sig ganske rigtigt, men det var alligevel et Brud paa de forud indgaaede Kontrakter. Paa samme Maade stillede det sig med adskillige større Virksomheder. Jeg tænker navnlig paa Elektricitetsværker, der har Overenskomster med Forbrugerne paa store Arealer rundt om den By, hvori Værket ligger. Det gælder saaledes Værket i Randers, der ligesom adskillige andre Elektricitets-

værker forsyner et stort Landomraade med elektrisk Energi. Dette Værk har Kontrakt med Beboerne paa 25 Aar, men den er indgaaet i Aarene umiddelbart før Krigen, da man kunde købe en Ton Kul for 30 Kr. og en Ton Brændselolie for 70 Kr., medens de nu koster henholdsvis 130 Kr. og ca. 290 Kr. Det siger sig selv, at de Kontrakter, der blev indgaaet under de Forhold den Gang, absolut ikke kan holde Stik, at det er absolut umuligt at faa Balance i et saadant Regnskab, naar Brændselspriserne er steget i den Grad. I Krigstiden, da det kneb allerhaardest, fik vi ved Rationering Forbrugerne i Randers og Omegn til midlertidig at gaa ind paa en højere Pris, men det var ogsaa kun midlertidig og er hørt op igen. Ved at skulle levere i Henhold til den gamle Kontrakt vil Randersværket faa adskillige Hundre tusinde Kroners Underskud aarlig. Kontrakten er afsluttet under ganske andre Forudsætninger saavel fra Leverandørernes, Randers Elektricitetsværks Side som fra Forbrugerne; man har sat Prisen efter den Pris paa Brændsel, der gjaldt den Gang, men denne Pris har svigtet saa grundigt, at der nu er Anledning til at overveje, om det ikke er muligt at faa en anden Ordning. Landboerne er saa fornuftige at sige: Ja, vi har i Grunden ikke noget imod at betale en højere Pris, en Pris, der er rimelig, for vi kan godt indse, at Randers Kommune ikke kan være tjent med at betale nogle Hundrede Tusinde Kroner om Aaret for at levere os elektrisk Energi, men nu har Kontrakten en Gang den Ordlyd, den har, og vi er vante til at rette os efter de Kontrakter, vi har, men kan man ad Lovgivningens Vej faa en særlig Ordning, der tilpligter os til at betale, hvad Rimelighed kan kræve, har vi ikke noget derimod. Da der nu foreligger det Præcedens, jeg før nævnede, at de Husejere, der havde installeret Centralvarme i deres Ejendomme, kunde forhøje Lejen af Hensyn til Brændselspriserens Stigning, synes jeg, en lignende Fremgangsmaade kunde følges overfor de Kontrakter, jeg nu taler om. Forholdene er ganske de tilsvarende, det er ogsaa her Brændselspriserens Stigning, der medfører et klækkeligt Underskud, og der maa vel ogsaa her kunne findes en rimelig Ordning. Det siges mig, at man i Tyskland allerede i Krigsaarene fik en Ordning af dette Forhold gennemført, da Priserne steg saa mægtigt for Brændsels-